

عنوان مقاله:

آرزیابی اثرات اقتصادی و اجتماعی حاشیه نشینی بر تخریب محیط زیست شهری (مطالعه موردی: شهر شیراز)

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 2، شماره 19 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آزاده اربابی سبزواری - دانشیار و عضو هییت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر، ایران

آرش قاسم پور - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اسلامشهر، ایران

خلاصه مقاله:

حاشیه شهرها که در ابتدا برای پاسخ به نیاز روستاییان مهاجر برای تامین مسکن و برخورداری از امکانات مطلوب زندگی شکل گرفته است با هجوم سیل عظیم جمعیت مبدل به استقرار گاه‌هایی می‌گردد که برای گسترش آنها برنامه ریزی مدونی صورت نگرفته و توسعه کالبدی آن بدون برنامه است. هدف از این مطالعه آرزیابی اثرات اقتصادی و اجتماعی حاشیه نشینی بر تخریب محیط زیست شهری در شهر شیراز می‌باشد. کلان شهر شیراز ۲۰۰ هزار نفر حاشیه نشین دارد که با توجه به جمعیت بیش از یک میلیونی شیراز معادل یک پنجم آن می‌شود. در این پژوهش از دو روش کتابخانه‌ای و پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد. جامعه آماری شامل ۱۲۰ نفر از افراد ساکن در مناطق حاشیه نشین شهر شیراز می‌باشد. نتایج نشان داد که روحیه تعلق شهروندی نسبت به مسایل محیط زیستی در بین حاشیه نشینی ضعیف بوده و توجه کافی برای پرداختن به مسایل زیست محیطی را ندارند و مشارکت مردم حاشیه نشین در مسایل مربوط به محیط زیست بسیار کم رنگ بوده است. وجود تراکم جمعیت بالا، میزان آلودگی صوتی، هوا و آب در محلات حاشیه نشین را افزایش داده است. محدودیت دسترسی به آب آشامیدنی سالم و بهداشتی نیز در تعدادی از محلات حاشیه نشین شیراز به چشم می‌خورد. نتایج نشان از وجود ارتباط قوی بین ابعاد اقتصادی و اجتماعی با تخریب محیط زیست شهری دارد (در سطح اطمینان ۹۵ درصد). ضریب همبستگی پیرسون بین ابعاد اقتصادی و اجتماعی با تخریب محیط زیست شهری به ترتیب برابر با ۰/۳۱۴ و ۰/۴۱۲ می‌باشد.

کلمات کلیدی:

حاشیه نشینی، اقتصادی و اجتماعی، تخریب محیط زیست شهری، شهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1142472>

